

9 Δεκεμβρίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΡ. ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΠΕΤΡΟΥ ΚΟΥΝΟΥΝΑ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 46/86)

-
- Δημόσιοι υπάλληλοι — Μεταθέσεις — Δικαστικός έλεγχος —
Εφαρμοστέες αρχές — Σύνοψη νομολογίας — Εκτίμηση αναγκών υπηρεσίας — Προϊστάμενος τμήματος — Βαρύνουσα η γνώμη του —
Εκτός αν είναι αντίθετη με τα στοιχεία που περιβάλλουν συγκεκριμένη
υπόθεση — Η Ε.Δ.Υ. οφείλει να προβαίνει στην αναγκαία έρευνα των 5
πραγματικών γεγονότων της υπηρεσίας και του δημοσίου υπαλλήλου
— Η αρχή της ισότητας επιβάλλει ίση μεταχείριση όμοιων περιπτώσεων.
- Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Αυτοδέσμευση διοικήσεως — 10
Συνέπειες — Μετάθεση δημοσίου υπαλλήλου — Παραπομπή ενστάσεως
στο Ιατροσυμβούλιο — Αυτοδέσμευση ότι στην Ε.Δ.Υ. θα εστέλλετο
η γνώμη του Ιατροσυμβουλίου.
- Πλάνη περί τα πράγματα — Δέουσα έρευνα — Μετάθεση δημοσίου υπαλλήλου — 15
Παραπομπή ενστάσεως του στο Ιατροσυμβούλιο — Έκθεση
Ιατροσυμβουλίου — Ε.Δ.Υ. θεώρησε πεπλανημένα την επιστολή του
Διευθυντή του τμήματος ως την έκθεση του Ιατροσυμβουλίου — Οδηγεί
σε συμπίερασμα παραλείψεως δευύσης ερεύνης και ασήσεως διακριτικής 20
έξουσίας με τρόπο ελαττωματικό.

Η υπόθεση αυτή κρίθηκε επί των γεγονότων της. Αφορούσε μετάθεση δημοσίου υπαλλήλου. Ο Διευθυντής του τμήματος παρέπεμψε τον αιτούντα προς εξέταση από Ιατροσυμβούλιο, δεδομένου ότι ο αιτών είχε προβάλει λόγους υγείας κατά της σκοπούμενης μεταθέσεώς του. Εν

5 τέλει η Ε.Δ.Υ. ενήργησε υπό την εντύπωση ότι η επιστολή προς αυτή του Διευθυντή του τμήματος αποτελούσε και την έκθεση του Ιατροσυμβουλίου. Η νομική αγωγή, που εφαρμόστηκε, προκειμένου να ακυρωθεί η επίδικη απόφαση, προκύπτει από το τελευταίο από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

10

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15

Kounouna v. Republic (1986) 3 C.L.R. 829,

Στρατή ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2018,

20

Nedjati v. Republic, 2 R.S.C.C. 78,

Zachariou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 969.

Sentonaris v. Greek Communal Chamber, 1964 C.L.R. 300,

25

Vafeadis v. Republic, 1964 C.L.R. 454.

Pilatsis v. Republic (1968) 3 C.L.R. 707,

30

Pierides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 460,

Mouzouris v. Republic (1972) 3 C.L.R. 43,

Mattheou v. Republic (1972) 3 C.L.R. 304,

35

Lazarou v. Republic (1973) 3 C.L.R. 82,

Damianou v. Republic (1973) 3 C.L.R. 282,

40

Karayiannis v. Republic (1980) 3 C.L.R. 39,

Sofocleous v. Republic (1982) 3 C.L.R. 786,

Isaias v. Republic (1985) 3 C.L.R. 490,

Papadopoulos v. Republic (1986) 3 C.L.R. 865,

Demetriou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2326,

5

Kammitis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 384,

Poyiatjis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1003,

10

Kyprianides v. Republic (1965) 3 C.L.R. 519,

Paphitis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 300,

Andreou v. Republic (1973) 3 C.L.R. 101.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της μετάθεσης της αιτήτριας από το Νοσοκομείο Λάρνακας στο Νοσοκομείο Πόλης Χρυσοχούς.

20

A. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

Π. Χ' Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.

25

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η αιτήτρια με την παρούσα προσφυγή ζητούσε:-

1. Την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (η "Επιτροπή"), ημερομηνίας 25 Ιουνίου, 1985, για μετάθεσή της από 29 Ιουλίου, 1985, από το Νοσοκομείο Λάρνακας στο Νοσοκομείο Πόλης Χρυσοχούς.

30

2. Την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, ημερομηνίας 11 Νοεμβρίου, 1985, για μετάθεσή της από το Νοσοκομείο Λάρνακας στο Νοσοκομείο Πόλης Χρυσοχούς, που κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια με επιστολή ημερομηνίας 19 Νοεμβρίου, 1985.

35

40

Η αιτήτρια είναι πρόσφυγας από την Αμμόχωστο. Διορίστηκε στις Ιατρικές Υπηρεσίες της Δημοκρατίας την 1η

5 Οκτωβρίου, 1968. Υπηρετήσε στο Νοσοκομείο Αμμοχώστου, στη Γιαλούσα, σε διάφορα Αγροτικά Κέντρα της Επαρχίας Αμμοχώστου, στο Παραλίμνι από 10 Ιουλίου, 1978 μέχρι 29 Οκτωβρίου, 1980 και στην Πόλη Χρυσοχούς από 30 Οκτωβρίου, 1980 μέχρι 2 Νοεμβρίου, 1982. Στις 15 Σεπτεμβρίου, 1982, προήχθηκε στη θέση Ανώτερου Ιατρικού Λειτουργού και τοποθετήθηκε από 3 Νοεμβρίου, 1982 στο Νοσοκομείο Λάρνακας.

10 Την 1η Δεκεμβρίου, 1984, αριθμός Ιατρικών Λειτουργιών προήχθηκε στη θέση Ανώτερου Ιατρικού Λειτουργού.

15 Η αρμόδια αρχή, ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημοσίας Υγείας (ο "Διευθυντής"), με πρότασή του που συστήθηκε και από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Υγείας, πρότεινε μεταθέσεις ή τοποθετήσεις των επτά νέων Ανώτερων Ιατρικών Λειτουργών. Τελικά, ύστερα από αναφορά της Επιτροπής, προτάθηκε από το Διευθυντή η μετάθεση της αιτήτριας στην Πόλη Χρυσοχούς. Η αιτήτρια
20 υπόβαλε ένσταση εναντίον της προτιθέμενης μετάθεσής της για οικογενειακούς λόγους και λόγους υπηρεσίας σε διάφορες θέσεις στην ύπαιθρο.

25 Η Επιτροπή στις 25 Ιουνίου, 1985, αφού έλαβε υπόψη τις παραστάσεις της αιτήτριας, αποφάσισε τη μετάθεσή της στην Πόλη Χρυσοχούς από 15 Ιουλίου, 1985.

30 Το γραφείο της Επιτροπής πληροφόρησε με επιστολή ημερομηνίας 27 Ιουνίου, 1985, την αιτήτρια για την πιο πάνω μετάθεσή της. Η αιτήτρια με επιστολή της ημερομηνίας 12 Ιουλίου, 1985, προέβη σε νέες παραστάσεις εναντίον της μετάθεσής της, προβάλλοντας οικογενειακούς, οικονομικούς και λόγους υγείας.

35 Στις 15 Ιουλίου, 1985, η Επιτροπή εξέτασε τις παραστάσεις της αιτήτριας και έκρινε ότι δεν υπήρχαν λόγοι που να δικαιολογούν αναθεώρηση της προηγούμενης απόφασής της, την οποία και επαναβεβαίωσε με ισχύ από 29 Ιουλίου, 1985.

40 Ο δικηγόρος της αιτήτριας με επιστολή του ημερομηνίας 26 Αυγούστου, 1985, ζήτησε από την Επιτροπή να επανεξετάσει το θέμα της μετάθεσής της για προσωπικούς και οικονομικούς λόγους και για λόγους υγείας. Επισύναψε ιατρικές βεβαιώσεις

από την ιατρό Βάσω Παναγιώτου, Ανώτερη Ειδική Γυναικολόγο Μαιευτήρα και τον ιατρό Λ. Πηλείδη, Ανώτερο Ειδικό Παθολόγο-Καρδιολόγο, ημερομηνίας 26 και 27 Ιουλίου, 1985, αντίστοιχα.

5

Η αιτήτρια, εν τω μεταξύ, καταχώρισε την Προσφυγή 664/85 με την οποία ζητούσε την ακύρωση της απόφασης για τη μετάθεσή της.

Η Επιτροπή στις 3 Σεπτεμβρίου, 1985, με επιστολή ζήτησε τις απόψεις του Διευθυντή σχετικά με τις ιατρικές βεβαιώσεις που στάλθηκαν από το δικηγόρο της αιτήτριας. Ο Διευθυντής διευθέτησε την εξέταση της αιτήτριας από Ιατροσυμβούλιο, που συνήλθε στις 10 Οκτωβρίου, 1985. Στις 30 Οκτωβρίου, 1985, διαβίβασε την έκθεση του Ιατροσυμβουλίου με επιστολή - Παράρτημα 11 στην ένσταση στην προσφυγή. Η έκθεση του Ιατροσυμβουλίου έχει:-

10

“Η πιο πάνω είναι γνωστή υπέρτασική από αρκετών ετών, ενοσηλεύθη αρκετές φορές στα Νοσοκομεία Λάρνακας και Λευκωσίας λόγω δυσκολιών στη ρύθμιση της υπέρτασής της.

20

Όσον αφορά τα ερωτήματα:

1. Η υπέρτασή της δε θεωρείται από το Ι.Σ. εμπόδιο στην εκτέλεση των συνήθων καθηκόντων της ως Αν. Ιατρ. Λειτουργού.
2. Θεραπεία συνηθισμένης μορφής υπέρτασης μπορεί να γίνει και στο Νοσοκομείο Πόλεως Χρυσοχούς.

25

30

Στην προκειμένη όμως περίπτωση η ασθενής παρουσιάζει παροξυσμικές υπέρτασικές κρίσεις οι οποίες από καιρόν εις καιρόν θα χρήζουν νοσηλείας σε καλύτερα επανδρωμένο Επαρχιακόν Νοσοκομείον.”

35

Ο Διευθυντής στην παράγραφο 2 της επιστολής του αναφέρει:-

“2. Πιστεύω ότι η φύση της ασθένειας από την οποία υποφέρει η κα. Κούνουνα δεν είναι εμπόδιο στην εκτέλεση των συνήθων καθηκόντων της και ούτε η μετάθεσή της θα επιδει-

40

νώσει την κατάσταση της. Τυχόν παροξυσμικές υπερτασικές κρίσεις θα είναι δυνατόν να αντιμετωπισθούν στο ίδιο το Νοσοκομείο της Πόλης ή και στο επαρχιακό Νοσοκομείο της Πάφου.”

5

Η Επιτροπή στις 11 Νοεμβρίου, 1985, εξέτασε το θέμα και “έκρινε ότι δε δικαιολογείται αναθεώρηση της προηγούμενης απόφασης της Επιτροπής για μετάθεση της υπαλλήλου από τη Λάρνακα στην Πόλη Χρυσοχούς”.

10

Στην προσφυγή 664/85 - *Kounouna v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 829 - το Δικαστήριο αποφάσισε ότι η απόφαση που λήφθηκε στις 25 Ιουνίου, 1985, και κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια, με ισχύ από 29 Ιουλίου, 1985, έχασε την εκτελεστότητά της, γιατί η απόφαση της 11ης Νοεμβρίου, 1985, δεν ήταν βεβαιωτική αλλά νέα εκτελεστή διοικητική πράξη που λήφθηκε ύστερα από νέα έρευνα, εν όψει των νέων στοιχείων που τέθηκαν ενώπιον της Επιτροπής.

15

20

Μετά την έκδοση της πιο πάνω δικαστικής Απόφασης, ο δικηγόρος της αιτήτριας απόσυρε το πρώτο αίτημα.

Οι λόγοι που προβάλλονται για την ακύρωση της απόφασης της 11ης Νοεμβρίου, 1985 είναι:-

25

1. Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της και/ή δεν έδωσε την αναγκαία βαρύτητα στις προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις της αιτήτριας και στο γεγονός ότι αυτή είναι εκτοπιθείσα.
2. Η αιτήτρια έτυχε άниσης μεταχείρισης για ικανοποίηση των συναδέλφων της που προήχθησαν το 1984.
3. Η Επιτροπή παράλειψε να κάμει τη δέουσα έρευνα και η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα.

30

35

40

Οι αρχές που διέπουν τη μετάθεση δημοσίων υπαλλήλων και το δικαστικό έλεγχο αναπτύχθηκαν από το Δικαστήριο αυτό σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων. Στην πρόσφατη απόφαση *Χριστίνα Σταυρινίδου Στρατή ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, (1989) 3 Α.Α.Δ. 2018 το Δικαστήριο είπε:-

“Η μετάθεση είναι αναγκαίο μέτρο για σκοπούς εύρυθμης λειτουργίας της Δημόσιας Υπηρεσίας, για το γενικό δημόσιο συμφέρο, την προστασία των νομίμων δικαιωμάτων ή συμφερόντων των μελών της Δημόσιας Υπηρεσίας και την ίση μεταχείριση των υπαλλήλων. Ο κυριότερος λόγος βεβαίως είναι το δημόσιο συμφέρο. Ο συνταγματικός και ο κοινός νομοθέτης έδωσε την εξουσία της μετάθεσης αποκλειστικά στην Επιτροπή, ένα ανεξάρτητο όργανο, για δύο λόγους: Τη διασφάλιση της αποδοτικότητας και της κανονικής λειτουργίας της Δημόσιας Υπηρεσίας της Δημοκρατίας και την προστασία των νομίμων συμφερόντων των δημοσίων υπαλλήλων - (*Ahmed Nedjati and The Republic (Chief Customs Officer)* 2 R.S.C.C. 78, 82· *Zachariou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 969).

Οι αρχές που διέπουν τη μετάθεση και το δικαστικό έλεγχο αυτής έχουν αναπτυχθεί από το Δικαστήριο αυτό σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Stavros Sentonaris and The Greek Communal Chamber, through The Director of Greek Education* (1964) C.L.R. 300· *Costas Vafeadis and The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission* (1964) C.L.R. 454· *Simos Pilatsis v. Republic (Minister of Education and Another)* (1968) 3 C.L.R. 707· *Nicos Pierides v. Republic (Public Service Commission)* (1969) 3 C.L.R. 460· *Christos P. Mouzouris v. Republic (Public Service Commission)* (1972) 3 C.L.R. 43· *Andreas Matheou v. Republic (Public Service Commission)* (1972) 3 C.L.R. 304· *Sofoclis Lazarou v. Republic (Educational Service Committee)* (1973) 3 C.L.R. 82, 90· *Damianos K. Damianou v. Republic (Minister of Interior and Another)* (1973) 3 C.L.R. 282· *Karayiannis v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 39· *Sofocleous v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 786, 795· *Isaias v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 490, 491, 492· *Papadopoulos v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 865· *Zachariou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 969· *Demetriou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2326· *Kammitsis v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 384· *Poyiatjis v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1003, 1008.)

Στην υπόθεση *Kammitsis* (ανωτέρω) ο Δικαστής κ. Δημητριάδης έκαμε ένα ταξινομημένο περιόγραμμα των αρχών που διέπουν την επέμβαση του Δικαστηρίου σε μεταθέσεις

δημοσίων υπαλλήλων.

5 “Μεταθέσεις δημοσίων υπαλλήλων κατά τεκμήριο γίνονται για το γενικό δημόσιο συμφέρο. Η εκτίμηση των αναγκών της Υπηρεσίας είναι στην αποκλειστική αρμοδιότητα των διοικητικών οργάνων. Οι ανάγκες της Υπηρεσίας εκτιμούνται καλύτερα από τον υπεύθυνο Διευθυντή του τμήματος. Η Επιτροπή οφείλει να δίδει την αναγκαία βαρύτητα στις συστάσεις του Διευθυντή εκτός εάν αυτές είναι αντίθετες με τα στοιχεία που περιβάλλουν μια συγκεκριμένη υπόθεση. Η Επιτροπή πρέπει να προβαίνει στην αναγκαία έρευνα των πραγματικών γεγονότων της Υπηρεσίας και του δημοσίου υπαλλήλου πριν εκδώσει απόφαση μετάθεσης.

15 Οι δημόσιοι υπάλληλοι δικαιούνται σε ίση μεταχείριση με βάση την αρχή της ισότητας. Η αρχή της ίσης μεταχείρισης πρέπει να εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις των μεταθέσεων. Η αρχή της ισότητας επιβάλλει στην Επιτροπή ίση μεταχείριση ομοίων περιπτώσεων όπως άλλωστε και τη διάφορη μεταχείριση διαφόρων περιπτώσεων. Μετάθεση που πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα είναι ακυρωτέα.”

25 Την παρούσα προσφυγή χειριζέτο ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Οι δικηγόροι των μερών έκαμαν προφορικές αγορεύσεις. Στις 21 Φεβρουαρίου, 1987, ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ανέπτυξε την άποψή του για το λόγο “πλάνης περί τα πράγματα”, στον οποίο αναφορά θα γίνει πιο κάτω. Το πρακτικό του Δικαστηρίου αναφέρει:-

30 “At this stage counsel accept a suggestion of the Court, and in view also of the wording of the last part of the last paragraph of the contents of the minutes of the respondent Commission dated 11.11.85, that counsel for the applicant will place, within a month from today, before the Commission a further medical report regarding the developments concerning the health of the applicant in the meantime and that the Commission, after requiring if necessary the applicant to submit, once again, to an examination by Medical Board, will reconsider the question of the transfer of the applicant to Polis Chrysochous as soon as possible.”

Υπήρξε μεγάλη καθυστέρηση στην υποβολή του πιστοποιητικού και οι δικηγόροι ζητούσαν συνεχώς αναβολές για το λόγο αυτό.

Μετά την αφυπηρέτηση του Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου ανάλαβα την υπόθεση. 5

Οι δικηγόροι ζητούσαν από κοινού αναβολές αναμένοντας εξωδικαστηριακές εξελίξεις με βάση το πρακτικό της 21ης Φεβρουαρίου, 1987, πιο πάνω. Τελικά πληροφόρησαν το Δικαστήριο ότι προτάθηκε στην αιτήτρια μετάθεση στο Παραλίμνι, την οποία δε δέχτηκε και γι' αυτό η παρούσα προσφυγή προχώρησε. Η διαδικασία συμπληρώθηκε στις 25 Οκτωβρίου, 1989, οπότε επιφυλάχθηκε απόφαση. 10

Αναφορικά με τον τελευταίο λόγο, ο δικηγόρος της αιτήτριας υπόβαλε ότι η Επιτροπή ενήργησε χωρίς τη δέουσα έρευνα και με πλάνη περί τα πράγματα, γιατί δεν έλαβε υπόψη της το πιστοποιητικό της Ανώτερης Ειδικού Γυναικολόγου Μαιευτήρος, ημερομηνίας 26 Ιουλίου, 1985 και το πιστοποιητικό του Ιατροσυμβουλίου. Σύγχυσε το περιεχόμενο της επιστολής του Διευθυντή με το περιεχόμενο του πιστοποιητικού του Ιατροσυμβουλίου ημερομηνίας 10 Οκτωβρίου, 1985 και γι' αυτό η απόφαση είναι ακυρωτέα. 15

Ο δικηγόρος της Επιτροπής, από την άλλη μεριά, ισχυρίστηκε ότι έγινε η δέουσα έρευνα. Υπήρχαν ενώπιον της Επιτροπής όλα τα έγγραφα και ως εκ τούτου με βάση την αρχή της κανονικότητας πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή έλαβε όλα τα στοιχεία όπως έπρεπε υπόψη της. 20

Το πιστοποιητικό της Γυναικολόγου φέρει ημερομηνία 26 Ιουλίου, 1985 και υποβλήθηκε στην Επιτροπή από το δικηγόρο της αιτήτριας. Δε συμπεριλαμβανόταν Γυναικολόγος στην ομάδα των τριών γιατρών που αποτελούσαν το Ιατροσυμβούλιο που εξέδωσε το πιστοποιητικό της 10ης Οκτωβρίου, 1985. Στο πρακτικό της Επιτροπής ημερομηνίας 11 Νοεμβρίου, 1985, αναφέρεται:- 25

“Ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, με επιστολή του με αρ. Π.4201 και ημερ. 30.10.85, διαβίβασε έκθεση του Ιατροσυμβουλίου που εξέτα- 40

σε την περίπτωση της Κούνουνα. Στην έκθεση αναφέρεται ότι η φύση της ασθένειας από την οποία υποφέρει η Κούνουνα δεν είναι εμπόδιο στην εκτέλεση των συνήθων καθηκόντων της και ούτε η μετάθεσή της θα επιδεινώσει την κατάσταση της. Τυχόν παροξυσμικές υπερτασικές κρίσεις θα είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν στο ίδιο το Νοσοκομείο της Πόλης ή και το Επαρχιακό Νοσοκομείο Πάφου.

5 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που έχουν υποβληθεί από το δικηγόρο της Στέλλας ΠΕΤΡΟΥ-ΚΟΥΝΟΥΝΑ, Ανώτερης Ιατρικού Λειτουργού, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, καθώς και την έκθεση του Ιατροσυμβουλίου, έκρινε 15 ότι δε δικαιολογείται αναθεώρηση της προηγούμενης απόφασης της Επιτροπής για μετάθεση της υπαλλήλου από τη Λάρνακα στην Πόλη Χρυσοχούς.”.

20 Είναι πρόδηλο, από το περιεχόμενο των δύο αυτών παραγράφων, ότι η Επιτροπή θεώρησε την επιστολή του Διευθυντή σαν την έκθεση του Ιατροσυμβουλίου. Δεν αφήνει κανένα περιθώριο για άλλη ερμηνεία, εκτός του ότι κρίθηκε το περιεχόμενο της δεύτερης παραγράφου της επιστολής του Διευθυντή σαν 25 το περιεχόμενο της έκθεσης του Ιατροσυμβουλίου.

Ο Διευθυντής έκρινε ότι έπρεπε να παραπέμψει την υπόθεση σε Ιατροσυμβούλιο και ως εκ τούτου αυτοδεσμεύθηκε ότι η γνώμη την οποία θα έστελλε στην Επιτροπή ήταν η γνώμη του 30 Ιατροσυμβουλίου - (βλ. Στασινόπουλος “Δίκαιον Διοικητικών Πράξεων” (1951), σελ. 224). Υπάρχει διαφορά μεταξύ της επιστολής του Διευθυντή και της έκθεσης του Ιατροσυμβουλίου. Το θέμα ήταν λεπτό. Η Επιτροπή κατάληξε στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης με το να λάβει υπόψη της σαν περιεχόμενο της έκθεσης του Ιατροσυμβουλίου το περιεχόμενο της 35 τελευταίας παραγράφου της επιστολής του Διευθυντή και έτσι παράλειψε να κάμει τη δέουσα έρευνα και να λάβει υπόψη όλα τα στοιχεία που ήταν ενώπιόν της και ως εκ τούτου η σχετική διακριτική της εξουσία ασκήθηκε με ελαττωματικό τρόπο - (βλ., 40 μεταξύ άλλων, *Pantelakis Kyprianides and The Republic of Cyprus through The Public Service Commission* (1965) 3 C.L.R. 519, 527, 528. *Theodotos Paphitis v. Republic (Council*

of Ministers and Another) (1967) 3 C.L.R. 300, 305, 306.
Chrysostomos Andreou v. Republic (Public Service Commission) (1973) 3 C.L.R. 101, 108).

Δεν εναπόκειται στο Δικαστήριο να πιθανολογήσει ποία θα ήταν η απόφαση της Επιτροπής εάν ελάμβανε υπόψη το περιεχόμενο της έκθεσης του Ιατροσυμβουλίου και το περιεχόμενο της έκθεσης της Γυναικολόγου Ιατρού. Πιθανό να ήταν διάφορος. 5

Για το λόγο αυτό η απόφαση θα ακυρωθεί. 10

Σύμφωνα με την πρακτική και τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν θα εξετάσω τους άλλους λόγους που προβάλλονται. Ήθελα μόνο να παρατηρήσω ότι κάθε υπάλληλος, συμπεριλαμβανομένης και της αιτήτριας, δικαιούται σε ίση μεταχείριση αναφορικά με τις τοποθετήσεις, μεταθέσεις και όρους υπηρεσίας. 15

Περαιτέρω πρέπει να αναφερθεί ότι το Δικαστήριο δε φέρει ευθύνη για την καθυστέρηση στην αποπεράτωση της προσφυγής αυτής, για τους λόγους που αναφέρθηκαν πιο πάνω. 20

Η προσφυγή επιτυγχάνει. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα. 25

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.